

KURJER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 17 Lipca. V. S. ROKU 1806.

ROSSYA.

S. PETERSBURG VS. d. 10 Lipca. Imperator Jmć raczył oświadczyć ukontentowanie pólkowi Kawalergardów, batalionom swoim leigwardyi Przebrazieńskiej i Siemionowskiej, leibgrenadyerskiego pólku batalionowi G.M. Łobanowa, za dobre ćwiczenie i szykowność; żołnierzom po rublu dać kazał. 1 batalionu konney artylleryi Podpółkownik Jermołow został Półkownikiem. Półkownik Wasilczykow umieszczony w Pskowskim pólku dragonii. Tajny Konsylarz Podskarbi Hołubcow w nadgodę trudów podjętych w pomnożeniu dochodów Monarchii, otrzymał order S. Włodzimierza z Klasy. Xiędzu Muzowskiemu, który się znajduje w Węgrzech przy cerkwi, gdzie spoczywa ciało sp. W. X. Alexandry, w nadgodę 24 letniej służby, krzyż dano, który ma nosić na piersiach.

TURCYA.

BELGRAD 30 Czerwca. Wkrótce spodziewamy się widzieć pod murami naszymi zgromadzoną potęgę całą Serwianów; twierdzę Sabacz po długim oblężeniu dobył Czerny. Załoga, iak wiadomo, do 300 ludzi zmniejszona, broniła się jednak uporczywie. Wodz Chrześciański miarkując, że głodem nie rychło Turków do poddania się zniewoli, postanowił szturm przypuścić. Przystępują do murów Serwianie w nocy z d. 26 na 27. garnizon walczy do upadłej, przekonany będąc, że gdyby nawet przez umowę broń złożył, zostanie w pień wycięty. Żaden w życiu nie został; zwycięzca nie samych tylko zbroynych zabił; nie przebaczone spokojnym obywatelom; względu nie było na wiek i płeć słabą; wiele krwi niewinnej przelano, wszystkie domy na rabunek poszły. Za kilka d. Czerny z dywizją do tej wyprawy użytą ma do nas przybyć, ażeby dokonał oblężenie wprzód nizeli przyjdą posiłki z Constantinopola spodziewane, o których zbliżaniu się kilku gońców Tureckich doniosło Kusanzy Alemu.

Ci sami gońce powiadaia, iż wielka Karawana Turecka do Mekki idąca pod strażą Baszy Tripolu, przez Wehabitów spotkana wśród pustyni Azyatyckich zabrana została; część ludu w niewolę poszła, niektórzy w obronie polegli, niewielu uciekło. Czerny ma nadzieję odebrać wkrótce znaczny posiłek od Montenegrinów, którzy do 40 t. ludzi uzbroić mogą w potrzebie. Muzułmanie Bośniacy dawnoby już przybyli z odsieczą Belgradowi, gdyby ich nie wstrzymał rokosh powszechny Chrześcian w tymże kraju osiadłych; którzy częścią pod Kossową, częścią pod Ustricą zaieli wygodne stanowiska. Nie wiemy, iaki był skutek stoczonych już kilku bitew; żaden goniec Turecki iechać bezpiecznie przez Bośnię nie może. Tatarów od Baszy Trawnickiego wysłanych zamordowali wieśniacy. Niedawno Czerny kazał Namiestnikowi swojemu Łuka osadzić wyspę na Dunaju; tę zewsząd opasali Turcy, czekając posiłków od Ibrahima z Bulgaryi, ażeby oblężonych do złożenia broni przymusić mogli. Ale Czerny wysłał dywizją drugą, i zupełne zwycięstwo odnosi nad 3. t. nieprzyjaciół. W powszechności mówiąc Serwianie w mniejszych i większych utarczkach dotąd zawsze górowali; powodzeniem ośmieleni czekają bez boiaźni wojsk ogromnych, które Selim 3. przeciw nim zgromadził.

BRYTANNIA W.

LONDYN 11 Lipca. Nad mniemanie wielu, Fox prędey do zdrowia zaczął przychodzić; widzimy go codziennie na przechadzkach publicznych; rozmawia z posłami zagranicznymi; naradza się z Ministrami krajowymi; jest nadzieia, że wkrótce do zwykłych zabaw po-

wróci. Lecz z drugiej strony upada opinia o blizkim pokoju. Wprawdzie pisma Ministeryalne ostrzegły wczora, że łatwiey jest wojnę zaczynać niż kończyć; prędey zrywa się niż napisane bywa przymierze; znać przez to dając, że pojednanie stron rozróznionych, uspokojenie wszystkich pretensyi, dogodzenie wszystkim interesom, odcięcie przyczyn do wojen przyszłych, potrzebuje długiego czasu. Jeżeli były negocyacye, nie są zerwane; cel ich iednak nie wiadomy; o pokoy, czyli też o zamianę ięńców traktujemy. Gońce Francuzcy codziennie do nas przybywają; Angielskich kilku znajduje się w drodze do Paryża. Wilbraham, Yarmouth nie powracają do oyczyzny; ale Holland i Lauderdale bawią z nami ciesząc Foxa chorego. Naostatek papiery dotąd utrzymujące się na stopniu wysokim, nagle spadły do 60 procentów; lecz to zdarzenie za grunt nadziei i pobudkę rozpaczy brane być nie może.

Są inne znaki, po których dochodzimy, że krew ieszcze przelewać trzeba. Wypisaliśmy niedawno, iakie warunki Ministrowie nasi Francuzom podać mieli; dziś słyhać, że po ułatwieniu wszelkich trudności, iedna tylko zostawała, to jest: iż nieprzyjaciel domagał się koniecznie ustąpienia sobie Sycylii, na co Anglia pozwolić nie mogła. Żądał lub nie Napoleon wspomnioney wyspy, odmówił lub nie proponowaną przez nas dla Ferdynanda 4 nadgodę w Europie lądowej, wszystko to jest tajemnicą. Już zaś widzimy oczywiscie, że Angielscy Ministrowie stracić musieli nadzieję rychłego pokoju, gdy kazali, ażeby wojska posiłkowe na odsiecz Sycylii dawno przeznaczone, dotąd wstrzymane, zabierały się na flotę. W Margate i Ramsgate stoia gotowe statki. Dywizya składać się będzie z 3 brygad gwardyjskich pod G. Wynyard; z 14. 36. 45. 52. 62. 88. 95 regimentów Angielskiej piechoty; cowszystko razem uczyni 12 t. wybranego żołnierza. W czasie późniejszym druga tej równa dywizya wynidzie z portów Angielskich, do której składu ma należeć legion Hannowerski. Ta potęga częścią garnizonu Gibraltarskiego i Malty, półkami od G. Craigh zostawionemi w Sycylii, 30 t. krajowego żołnierza zasilona, przy eskadrze Sidneia Smith będzie dostateczną na zniszczenie zamysłów przeciwney strony.

Do tej wyprawy ochotę wielką pokazuje żołnierz Angielski; z batalionów gwardyjskich w domu zostających, kilkaset ludzi ofiarowało się dobrowolnie na służbę zamorską, i zostali od wodzów przyjętemi. Nowy poseł Brytanii W. Adair z Wiednia przysłał Foxowi depesze bardzo ważne; po których przeczytaniu zwołał Minister radę gabinetową. Adm. Linois prosił o pozwolenie, ażeby mógł na słowo powrócić do oyczyzny; nie zgodzono się na żądanie iego; owszem Admiralicya oświadczyła, żadnego z Francuzkich Officyerów nie wypuszczać z więzienia, dopóki nieprzyjaciel pewney liczbie znaczniejszych Anglików nie pozwoli równego dobrodzieystwa. To uwagi godna, że z ziomek naszych pierwsi wolność otrzymali, których na początku wojny w kraju swoim poymali Francuzi; zkad wniosek, że wszyscy są już uznani za woiennych brańców. Jednak Admiralicya odebrać musiała wiadomość, iż niektórym Anglikom nieprzyjaciel dopuścił niedawno z Valenciennes przeiechać do Dover, gdy z swojej strony pozwoliła, żeby Adm. Dumanoir z 4 Kapitanami okrętowemi z Plymouth udał się do Morlaix. Ten wodz uszedłszy z Trafalgar, blizko przygórka Finisterre potkał Adm. Strachan, i z 4 okrętami lin. zabrany został.

Podwójna kradzież w Muzeum Brytańskim popełniona wyszła na jaw; znaiomi są złoczyńcy policyi; stan ich nie wiadomy, bo ukryte imiona. Kommissya, do

które wchodził Arcy B. Canterbury, Biskup Londynu, Lordowie Stafford i Spencer, uczony Banks i Scott, osądziła, że osob ogłaszać, i rzecz sądom krajowym oddawać niema potrzeby dla słusznych względów, przestając na wróceniu do Muzeum rzeczy straconych. W Akademii Cambridge nowe Collegium ufundowane zostało pod imieniem Downing. Izba niższa podwyższając pensye osob familii Królewskiej, przeznaczyła 15 t. FS. na zbudowanie domu, w którym złożona być ma kolekcya Huntera. Kompania wschodnio Indyjska postanowiła podziękować uroczyście Namiestnikowi Wielkorządcy Barlow, i G. Lake za dokończoną z Marattami wojnę. Rzecz pewna, że pierwszego oddalenie z urzędu niemiłe przyieli Dyrektorowie; ich nieukontentowania skutkiem było nieprzyjęcie Lorda Lauderdale; przyieli Lorda Minto po długim odporze, gdyż osady rozległe bez rządcy zostać nie mogły, a Ministrowie innego wyznaczać nie pozwalali dla następujących przyczyn.

R. 1783 Fox będąc Ministrem uważał, że interes kompanii Indyjskiej nie są w najlepszym stanie. Kupcy handlowemi interessami zajęci, czasu nie mieli wglądać pilnie w administracyą wojskową i cywilną. Ztąd wydatek zawsze przewyższał dochody, powiększały się długi, Indyanie na ucisk narzekali; Anglicy, że kompania dopuszczając bogacić się osobom prywatnym, nie przykładala się bynajmniej do ogólnego dobra oyczyzny. Fox więc umyślił obiać rząd wszystkich osad na koronę, z kąd wielorakie pożytki dla narodu pokazał w izbiej niższej. Parowie projekt odrzucają, następie w Ministryum odmiana. Pitt stanowszy na czele nowego, zrcbił ustawy podziśdzeń trwające od r. 1784. Dyrektorowie mianują Wielkorządcę; korona odwołać może, iak teraz uczyniła z Barlowem. Fox jednak utrzymywał statecznie, iż administracya od niego projektowana dogodniejszą być mogła dobru powszechnemu. Nie przeczy wprawdzie, iż z bogaceni w Indyach obywatela prywatni, pomnażają bogactwa narodu; lecz pragnie, ażeby kompania sama z bogacać się przestała, a dochody rozległych osad lepiej i wierniej zbierane, wpływając do publicznego skarbu, ulżyły Anglikom ciężar długów nieznośny.

Barlow urosłszy w kompanii, nie pomagałby zapewne Ministrom; czego dał dowód, gdy stanowszy na pierwszym stopniu, wszedł zupełnie w myśl Margrabiego Wellesley. Dla tego Fox umyślił podnieść na urząd człowieka sobie przyjaznego, któremu by mógł zaufać, i ważnego dzieła wykonanie powierzyć. Słychać nawet, iż jeżeli kompania uporczywie trzymać się zechce dawnych zwyczajów, iey przywilej będzie zawieszony. Przewidzianemu upadkowi swoich przyjaciół zapobiegając Melville, wczora przekładał Parom, że Ministrowie prawo złamali, chcąc rozszerzyć prerogatywę korony, która bynajmniej wpływać nie powinna do wyznaczania Wielkorządców; że kompania wiele stracić może przez odwołanie Barlowa, który z pochwałą wykonał zamysły Margrabiego Cornwallis, pokojem Indya obdarzył. Prosił więc o komunikacyą Parlamentowi wschodniej korespondencyi, spodziewając się podobno znaleźć w niej dowody rząd przekonywające o winę. Usprawiedliwił Grenville Ministrów, pokazując, że korona nic nad słusność nie uczyniła zkracając urządowanie Barlowa. Tak sądzili Parowie wszyscy; a wniosek Melvilla został odrzucony bez zbierania głosów.

Wkrótce potem do izby niższej wprowadzono interes, który głównych nawet dzisiejszey Administracyi Indyjskiej strońników mógł przekonać o iey niedoskonałości, i konieczney potrzebie naprawienia przepisów od Pitta r. 1784 zrobionych. Lord Morpeth czytał rapport, w jakim dziś są stanie dochody i wydatki kompanii wschodniej. Z r. 1803 na 1804 dochodu miała kompania w prowincyach składających Prezydencye Bengalską, Madras, i Bombay, 15 mill. 560 t. FS. z których wydała 15 mill. 250 t. FS. Z r. 1804 na 1805 dochody wyniosły 14 mill. 280 t. FS. wydatek 14 mill. 652 t. FS. Własność ruchomą kompanii r. 1804 szacowano 12 mill. 619 t. FS. r. 1805 14 mill. 153 t. FS. Długi kompanii r. 1804 nie przenosiły 19 mill. 870 t. FS. w samey Indyi tylko; na r. 1805 przeszły 25 mill. 100 t. FS. Długi teyże kompanii w Europie r. 1804 wyniosły 4 mill. 784 t. FS; na początku r. 1805 przeszły 6 mill. 100 t. FS. Procenta od długu Indyjskiego w r. 1805 wy

nosiły 1 million 822 t. FS. od Europejskiego więcej 500 t. FS. Nie doniosł Morpeth, dla nie nadesłanych z Indyi rachunków, iak wiele długu kompania w Azyi i Angli zaciągnąć musiała przez r. 1805, który był czasem wojennym z Marattami; lecz przydał, że po zawartym pokoju z tym ludem, będzie można zmniejszyć ogromny wydatek, pomnożyć dochod.

Talenta znaiome, i czuła administracya Lorda Minto spodziewać się każe, iż wchodząc w myśl Foxa, wprowadzi do wydatków kompanii oszczędność dotąd nieznaną; lecz ta rozciągać się nie będzie podobno do wojska osad broniącego; musi być lepiej płatny żołnierz w Indyi niż w Europie; liczbę onego zmniejszać trudno; rozległość osad bogatych, których nam zayrzy nieprzyiaciel, sąsiedztwo Marattów, Birmannów, innych wielu XX. i narodów, których przymierza, oświadczenia, i przyjaźń zawsze są podeyrzane, wkładają rządowi Angielskiemu konieczną potrzebę utrzymywania wojsk regularnych i licznych na wschodzie, oprócz żołnierza Indyjskiego, Cipayes, któremu zaufać niebezpieczno. Nie zatrwożyła bynajmniej Anglików przesłana z Niemiec wiadomość, że w armiach Francuzkich, które zastępują Cyrkuły Rzeskie, powszechne jest rozumienie, iż wkrótce będą ruszone do Indyi. Prawią sami żołnierze o 3 wielkich dywizyach na daleką wyprawę przeznaczonych, którym hetmanic mają Lefebvre, Bernadotte, Augereau. Znaiącemu położenie krajów nie trzeba wyliczać, iakie przeszkody armia nawet 60 t. wynosząca, znaleźć może w podróży, wiele t. mil Angielskich wynoszącej, od ciągłego utrudzenia, odmian powietrza, niedostatku żywności i wody, narodów Azjatyckich. Anglicy śmieje tę powieść między bayki kładą.

Względem losu G. Miranda powieści Amerykańskich żeglarzów zgadzają się zupełnie z Hiszpańskimi. Piszą z New Yorck d. 9 Czerwca, że ten wodz nazbyt śmiały, radząc się bardziej podobno nienawisci, zemsty, ambicyi, niż rozumu, nie otrzymawszy posiłków żadnych w S. Domingo, ufając iedynie szczęściu swojemu i porozumieniu się z Malkontentami nowego świata, zbliżył się na końcu kwietnia do brzegów prowincyi Carracas, z okrętem swoim Leander od 18 armat i z statkami każdy od 12. Gubernator Hiszpański wczśnie o wszystkim ostrzeżony, w porcie La Guayra uzbroid z statki, od 14 i 12 armat, do których przyłączył się podobno liniowy Lorenzo od 74 przybyły z Hawany. Ta eskadra wychodzi na spotkanie naiezdniczków; zaczyna się bitwa, Leander wytrzymał do nocy ogień, lecz korzystając z ciemności uszedł zostawiając towarzyszków. Ci nazajutrz poddać się musieli. Na obu statkach znalazł zwycięzca wiele pieniędzy, ammunicyi, oręża, którym uzbroić zamysłał Amerykanów Miranda. Między ludem poymanym było z Hiszpanów, którzy po zpuszczeniu flagi widząc co ich czeka, rzucili się w morze i utoneli. Nie chciał iść za ich przykładem Smith młodzieniec syn Amerykańskiego Półkownika, który majątkiem własnym przyłożył się naywięcej do wyprawy; tego z drugimi na ląd wysadziwszy w Puerto Caballo Hiszpani, kaydanami obciążonego do Carracas odesłali, gdzie bez wątpienia wszyscy gardło dadzą, gdyż rząd wczśnie ogłosił, że G. Miranda i spółników iego za morskich zbóyców poczyna, i ukarze śmiercią. Na tychże statkach zabrali Hiszpani wiele proklamacyi zapalających do buntu i powstania lud Amerykański, w ięzyku Hiszpańskim drukowanych na okręcie Leander, gdzie Miranda miał polową drukarnię.

Wypisane szczegóły potrzebuują urzędowego potwierdzenia. Rzecz dziś nie wątpliwa, iż Miranda od Anglików nie miał żadney pomocy; tylko fregat niektórych kommandanci o to proszeni dali żeglującemu pasport, ażeby w drodze zatrzymany nie był. Nowe rapporta z Jamaiki spodziewane rzecz wkrótce objaśnią. Przez floty przybyłe z wysp cukrowych nie odebraliśmy żadney wiadomości nowej o eskadrach Francuzkich; same tylko fregaty nieprzyjacielskie widzieć się dały w tey stronie: Adm. Willaumetz i H. Buonaparte nie są podobno w Guadalupie i S. Domingo; dziś nową powieść o nich mamy. Wychodząc z S. Salvador w Brezylji, udać się mieli do Buenos Ayres lub innych osad Hiszpańskich, dla zabrania skarbów Króla Katolickiego, które im przenieść kazano do Europy. Lękamy się, żeby ta ieszcze powieść zmyśloną nie była. Tymczasem Strachan przy wyspach Canaryjskich krążący czeka nieprzyiacioli; którym gdyby się powiodło nie spotkać wodza naszego, zbliżając

się do portów Francuzkich, znajdując inne eskadry Angielskie na przyjęcie ich gotowe.

Dessalines krew białych przelewać nie przestał w S. Domingo. Znajdowało się jeszcze dość wielu Francuzów pozostałych od dawnej rzezi w Cap mieście. D. 14 Maia część ich znaczną poymać i pod strażą do zamku 3 milie odległego zaprowadzić kazano; przyczyna niewiadoma; jest domysł, że Murzyni podeyrzenie mieli. Te goż d. wieczorem żołnierz czarny zbrojno wpada do opuszczonych domów, i 150 pozostałych Europejczyków morduje; nikomu nie przebaczone; majątek zrabowano, trupy stały się igrzyskiem dzikiego ludu. Nazajutrz równego losu doznali nieszczęśliwi, których do zamku odesłano. Kompania wschodnia pismem publicznem ogłosiła w Calcutta, iż nieprzyjacielska eskadra krążąc w odnodze Bengalskiej w Grudniu m. r. 1805 przez d. 10, poymała statków naszych kilka, których szacunek wynosi milion 100 t. FS. Nie wyrazono, jakie okręta zabrane; nie ma wzmianki, jaka eskadra w tych stronach była; domyślamy się, że jest ta sama, która dawno wyszedłszy z wysp Manilskich, łączyć się chciała przy wyspach Sonde z Batawskim Adm. Hartsinck przeciwko flocie z Chin spodziewanej.

Dziś mamy burzę straszliwą, która daleko rozciągać się musi; czekamy z portów doniesienia o poczynionych przez nią szkodach. Urodzaje w całym Królestwie są bardzo piękne; deszcz ciągle od 3 tygodni nieco poposał. Z portów Pruskich nad morzem Bałtyckim położonych spodziewała się Admiralicya w r. terazn. odebrać wiele drzewa na potrzebę flott naszych wcześniej zapłaconego; na ten koniec, chociaż wojnę zapowiedzieliśmy dworowi Berlińskiemu, posłano pozwolenie dla niektórych okrętów Pruskich, ażeby z Memla &c. bezpiecznie do Anglii żeglować mogły; lecz eskadry Szwedzkie port zamykają. Lord Buchan zebrał własnym kosztem szacowne pisma i rysunki artysty Barry, które w pałacu swoim złożone poświęcił użytkowi młodych i ubogich artystów. Utrzymanie się pogłoska, że Parlament rozwiązany będzie. W izbie niższej raz trzeci czytano i przyjęto projekt, dozwalający Amerykanom północnym handlu wolnego na wyspach cukrowych; cukru tylko, kawy, cacao, bawełny nie wolno z nich wyprowadzać na statkach obojętnych. Wteyże izbie gdy mówiono o podwyższeniu pensji dla XX. rodziny Królewskiej, z Reprezentantów niektórzy chcieli, ażeby tym przynajmniej nic nie przydawano ze skarbu, którzy wysokie trzymając stopnie w armiach lądowych i na flocie, większy dochód mają od drugich, iacy są XX. Clarence, Cambridge.

Amerykanie podobno jeszcze nie wiedzą o skłonności rządu Angielskiego do ugody, i wydanych przez Admiralicyą rozkazach względem oddalenia i sądu Kapitana Whitby, ponieważ ich nienawiść ku naszym żeglarzom nie zgasła bynajmniej, owszem większy wzrost bierze; do portu przyjąć nie chcą statków, wchodzącym dla koniecznej potrzeby odmawiają ratunku; do niektórych ognia dawano. Whitby krótko przed odebraniem rozkazem spuszczenia okrętu Leander, spotkał Amerykański Canton d. 6 Czerwca pod Sandy Hoock; gdy zaś Amerykanie zastanowić się nie chcieli na wezwanie, dał ognia do uchodzących 26 razy; zpuszczają żagle; nastąpiła rewizya; nic podeyrzanego nie znalazłszy, dopuścił Kapitan okrętowi płynąć, lecz za 26 straconych ładunków zapłacić kazał; mały ten przypadek powiększył ku niemu nienawiść obywatelów Ameryki. Hannowerskiego legionu z półki, Ompteda i Barsse z Corck wyszły pod żagle do Gibraltaru. Emigrant Francuzki Arcy B. Narbonne umarł. Amerykański żeglarz niedawno przybyły do Portsmouth, pod 49 grad. szerokości północnej, 15 grad. długości, widział krążące 4 fregaty Francuzkie, które zabierały i paliły nasze okręta kupieckie, między innymi jeden od 20 armat.

O wojnie domowej w Chinach dawno trwającej, kompania Indyjska następującą wiadomość ogłosiła. Buntownicze wojsko w Cochinchinie, które niedawno szturmem brało miasto Hue, składa się z 82 t. zbrojnego ludu; dowodzą rokoszu jest Ony-Thon-Thu, Mandarin wyższej klasy; ten zrobił spis, i wielu do swojej strony pociągnął, gorliwie popierając zamiar rodowitych Chińczyków, ażeby Dynastia Tatarska od r. 1642 kraiem rządząca, panować przestała. Ten człowiek w całym państwie, po wszystkich prowincjach uformował korrespondujące

zgrupowania; które zamyslały naprzód Cochinchinę Cesarzowi hołdującą opanować, później łączyć się z buntownikami Chińskimi. Na ten koniec Ony tajemnie lud uzbroił, dział 200 zgromadził, statków 50. Gubernator granicznej twierdzy poymał jego posłańca, przy którym znaleziono listy spisek objaśniające, z których się pokazało, że Ony sam pożąda korony. Zaczęła się wkrótce wojna domowa w Cochinchinie; Królewscy wodzowie pod Laith Shao potrafiłi zewsząd opasać rokoszanów; lecz Ony umiał swoich z niebezpieczeństwa wyprowadzić, i z wojskiem prawie całym uszedł w górą krainę.

A U S T R Y A.

WIEN 16 Lipca, Czeskie towarzystwo uczone, w r. jeszcze 1804 podało do rozwiązania pytanie, przez jakie naybardziej sposoby, prócz dochodzeń prawnych, można zapobiedz, albo zmniejszyć przynajmniej wielorakie fałszowanie żywności wszelkiej. Na co ponieważ dotąd nie przyszła odpowiedź dostateczna, ponawia pytanie towarzystwo, obiecując nadgodę 700 złotych. ryń.

Koń bronzowy do posągu Józefa z waży 280 centnarów, już stoi na miejscu przeznaczonem; prowadzono go za pomocą maszyny nowo wynalezioney, którą z tylko ludzi kierowało; postępował w minutę 6 kroków. Franciszek z całym dworem był obecny. GL. Lamberti otrzymał dozór naywyższy pałacu Laxenburgskiego. Cesarz wkrótce ma przedsięwziąć podróż do Gallicyi. G. Andreossy raz czwarty wyjechał do Węgier, gdzie rząd nasz ustąpił Francuzom 6 t. wołów dla wojska stojącego w Dalmacyi. Poseł Larocheffoucault z Ministrem Stadion traktuje o powrót twierdzy Braunau, i odprowadzenie ięńców Austriackich dotąd w Szwabii zatrzymanych. G. Bellegarde i Kapitan Lepine powtórnie wyszedłszy pod żagle z Triestu, nie donieśli jeszcze dworowi, gdzie się znajdują. Popis wojsk Węgierskich odprawuje się teraz; regimenta pod Pesth obozem stanęły; komendantem naywyższym jest G. Alvinzy.

Kommissya skarbowa zatrudnia się dziś roztrząsaniem ważnego projektu; radzi autor pociągnąć wszystkich obywatelów, którzy dobra ziemskie posiadają, do opłacenia w pewnym lat przeciągu, 125 procentów z dochodu swego; z tych 25 będą darem dobrowolnym dla potrzebującej oyczyzny, 100 zaś długiem skarbowym, od którego Monarcha przez lat 10 płacić ma procent 5. Tym sposobem skarb zupełnie ze wszystkich ciężarów dzisiejszych oswobodzony zostanie, gdyby tylko trwał pokój lat 10; właścicielom chwala nieśmiertelna, prócz nieomylny korzyści, że siebie i potomków uwolnią od potrzeby składania ofiar nowych.

Hollenderski poseł Spaan doniósł dworowi naszemu o zasłużonych odmianach w rządzie kraju swego; Angielski Paget wyjechał do Londynu; Metternich jutro pośpieszy do Paryża; słyhać, iż między innymi naprzód ma traktować o nadgodę należną Arcy X. Ferdynandowi, za Brigau i Ortenau powiaty Szwabskie, traktatem Presburgskim ustąpione domowi Badeńskiemu. Z Ratisbony odebraliśmy list wierzytelny, który stanom sejmującym podał, imieniem Oyca S. nowy Nuncyusz Apostolskiej stolicy Genga. W tém piśmie Posłowie XX. Protestantskich przyjąć nie chcieli wyrazów niektórych, iako to: nayukochańszym synom, Apostoskie błogosławieństwo, te Nuncyusz wkrótce odmienił. Czekamy wiadomości o konkordacie kościołów Katolickich w Niemczech; nie ogłoszona jeszcze odpowiedź dworu naszego względem wyznaczenia Koadjutora Elektorowi Arcy Kanclerzowi Rzeskiemu.

Na odnodze Adryatyckiej spodziewana jest w tych d. bardzo liczna eskadra Turecka, handel narodu swego zasłaniać mająca od korsarzów, których pokazało się wielu w tey stronie, nawet Afrykańskich; W Constantynopolu Selim z powiększyć zalecił liczbę okrętów lin. które dawniej uzbrajać kazano. Od granic Serwii czekamy doniesień ważnych; Czerny po zdobytym zamku Sabacz pośpieszył do Belgradu; z przeciwnej strony słyhać, iż armie Ottomańskie zbliżać się zaczęły do granic prowincyi zbuntowanej; dotąd jednak nie nastąpiła walna rozprawa, która niepodległość Serwianów i nabyte niedawno swobody ma obalić lub utwierdzić. Do

tey potrzeby Czerny zewsząd zgromadza całą potęgę narodu, działa i amunicyje pod mury Belgradu. W niebytności wodza najwyższego, Namiestnicy uczynić mieli wszelką gotowość do wzięcia szturmem obleżonego miasta.

FRANCYA

PARYŻ 12 Lipca. Papiery nasze nieco zpadać zaczęły; i padają z niemi trwające dotąd pogłoski o blizkiem uspokoiniu narodów na lądzie i morzu; obróty nieprzyjacieli, nasze przygotowania znać dają, że wojna jeszcze być może przedłużona. Pod Bayonne przy granicy Hiszpańskiej zgromadzić kazano liczne wojsko, którego przeznaczenie jest tajemnicą; do tego obozu 6 t. żołnierza wzięto z pod Boulogne, znak niewątpliwy, że o wyprawie Angielskiej nie rychło myśleć zaczniemy. Pod Cherbourg, i Sables pokazały się nieprzyjacielskie eskadry; słyhać, iż zamysłają szturmować małe wyspy Marouf, Yeu; drugich zdaniem Anglicy krążą blisko brzegów naszych, ażeby przeieli Adm. Willaumetz. H. Buonaparte, i wielu innych komendantów, gdy zabraną na morzu zdobycz, do portów oyczystych prowadzić będą. G. Adjutant Rapp wyjechał do Strasburga, gdzie przyiwszy kolumny powracać mające, z Niemiec, kazdey drogę wskaże, którą do Paryża iść powinna na wiadomą uroczystość.

Ogłoszony jest projekt, jakim sposobem urządzone zostanie zgromadzenie ludzi naukom poświęconych, którzy czas i talent oddają publiczney edukacyi. Na całą Francją i Włoskie narody będzie założona Universitas iedyna, pod rządem najwyższym W. Mistrza; z nią połączone będą Akademie w liczbie 28 po miastach znaczniejszych fundować się mające, z temi Lycea, których liczba niewiadoma, dalej niższe szkoły, i pierwiastkowe. W kazdey Akademii będą 4 Facultates, lekarska, iurydyczna, fizyko-matematyczna, literatury; wskrzeszone stopnie Bakałarzów, Licencyatów, Doktorów; przepisany sposob życia nauczycielom Kollegialny. W szkole normalney formowani być mają nauczyciele. Mistrz W. ma wstęp do gabinetu i rady panującego.

Na utrzymanie stad koni 30, z mill. franków corok ze skarbu wydawać kazano. Osuszanie błot rozległych w powiecie Cotentin, prowincyi Bretańni, idzie z pośpiechem; obywatela prócz gruntów i łąk mieć będą czystsze powietrze. Słyhać, że posłujący u dworu Bawarskiego Otto, przywołany jest z Munich do Paryża; wiadomo, że przedugodne warunki traktatu Amiens podpisywał w Londynie; ztąd wniosek, iż do nowej z Anglią negocjacyi może być użyym. Na wczorayszém posiedzeniu Instytutu narodowego klasy fizyko-matematycznej znajdował się następca tronu Bawarskiego; Biot, Rumford, Cuvier czytali dzieła swoje; na r. 1809 ogłoszono dla Astronomów nagrodę za naleyszą teorią Planety Pallas.

PRUSSY

BERLIN 22 Lipca. Hany nauczyciel ślepych z urodzenia, przybył do stolicy naszej z Paryża; ma z sobą ucznia Fournier, którego Król i Królowa z nauczycielem prezentować sobie kazali; dał młodzieniec liczne dowody postępku. Król na zrobienie drogi wygodney z Halberstadu do Hildesheim 30 t. talarów kazał wylczyć, dla ubogich Berlińskich 48 t. darował. Akademik tutejszy Buch, przyjaciel Humboldta przedsięwziął podróż do Islandyi. Warzenie soli w Schoenach blisko Magdeburga znacznie polepszone zostało, przemysłem Dyrektora, który wynalazł sposob operacyi 4 razy mniej kosztującey. Od nowego r. zrobił i sprzedał soli 1800 centnarów, ile dawniey w całym r. nie wyrabiano. Interessa nasze z Anglią i Szwecyą zawsze na iednym stopniu; porty zamknięte, handlu żadnego, o negocjacyach nie słyhać. Niedawno Gustaw Adolf Adjutanta swego Toll przysłał do Pessewalck główney kwatery G. Kalckreuth; officyer ten z odpowiedzią rychło powrócił do Greifswald. Nie słydzemy o przybywaniu woysk nowych do Pomeranii ze Szwecyi. Admirał Rayalin z Stralsundu pośpieszył do Carlsrony. Monarcha Szwedzki porównyując przywileie Pomorskich obywatelów z Szwedzkimi, po wiadomey zmianie konstytucyi, zniósł poddaństwo i niewolę.

Gdy Fryderyk z Anspach Bawaryi, Clivią Francuzom ustępował, rozeszła się pogłoska między obywatelami Hrabstwa Marck, że ich kraj podobnym sposobem przejdzie pod obce berło; przywiązani do Brandeburskiego domu, pisali do Króla wyrażając boiaźń i

troskliwość swoją; odpisał niedawno Monarcha z oświadczeniem, że kraiu tego ustępować nikomu nie myśli; uwielbia wierność i przychylność poddanych, których jeszcze w r. 1647 Elektor Fryderyk Gwilhelm w reskrypcie nazywał pierwszemi i najwierniejszemi, przyrzekając na wieczne czasy nie puszczać z opieki i swiego domu, zachowując nienaruszone prawa swobody. Obietnicę przodka ponowił d. 1 lipca Fryderyk 3.

WŁOCHY

RZYM 25 Czerwca. Żadnego z Francuzkich żołnierzy w mieście naszym nie mamy; regimienta cudzoziemskie, Hannowerski, Latour D' Auvergne w okolicach rozłożone z wielo innemi. Civitavecchia, wszystkie porty kraiu Kościelnego strzeżone od Anglików. G. Duhesme w tych stronach ma kommendę najwyższą. Wprowadzenie towarów Angielskich surowie u nas jest zabronione; handel na ódnodze Adryatyckiej bardzo zciężniony przez krążących w liczbie wielkiej korsarzów.

MEDIOLAN 28 Czerwca. Ogłoszony jest w całych Włoszech edykt nowy Napoleona zabraniający wprowadzenia do kraiu produktów Angielskich i rękodzieł, z wyrażeniem kazdego w szczególności; zkonfiskowane towary z wozami, końmi, okrętami, dostawać się powinny zupełnie donosicielom, potrącając tylko część 6 za wydatki sądowe dla skarbu.

NEAPOL 23 Czerwca. Sidney Smith z eskadrą Angielską stoi przy Gaecie; żąd wniosek pewny, że komunikacya twierdzy z morzem przecięta nie jest, aniteż port okryty bombami z nowych batteryi ciskaniami. X. Hesse Philipsthal gotuje się odbić zapowiedziane szturm; G. Gardanne sposobi się do zaccęcia onych. Wyznają Francuzi, że o żadney do Sycylii wyprawie nie pomyslą, dopóki Neapolińskiego kraiu nie uspokoią zupełnie, i twierdzy obleżoney nie wezmą. Tym sposobem zagrożona wyspa dość czasu ma do przygotowania obrony, i zprowadzenia posiłków Angielskich. D 14 w twierdzy Tronto niedawno zdobytey piorun zapalił magazyn prochowy, kilka domów zplonęło, kilka osob jest rannionych. Francuzi zaciągają wiele nowych regimentów w kraiu naszym; sam Józef Buonaparte częstokroć zatrudnia się ćwiczeniem; najwięcey zaś obywatelów Calabrii zaciągnięto. GG. Lenchantin i Fregeville imieniem Ministra Talleyrand i Marszałka Bernadotte obeli dzierżawę Beneventu i Ponte Corvo; w pierwszym kraiu klasztorzy zamknąć kazano. Rząd terazniejszy wydał odezwę do duchowieństwa zalecając, ażeby nauką i przykładem lud zachęcali do spokojności, i posłuszeństwa prawom. Garnizon Gaety częste wycieczki czyni.

BATAWSKA RP.

HAGA 15 Lipca. Nasze stany na wzor prawodawczego zgromadzenia Francuzów, mieć będą Prezydenta czyli Oratora. Słyhać, iż Adm. De Winter ma przyjąć urząd poselski do Constantinopola. Janssens Gubernator osady straconey Przygórka dobrej nadziei, usprawiedliwić się musiał ze wszelkich zarzutów przed rządem nowym względem słabej obrony, ponieważ otrzymał stopień Konsyliarza stanu, i Sekretarza departamentu wojennego.

RZESZA NIEMIECKA

MUNCHEN 10 Lipca. Wojsko Bawarskie nie wprzód będzie dopełnione, aż ustąpią z kraiu Francuzi; po wszystkich prowincyach Maxymilian 1 dał rozkazy zciągające się do uzbroienia milicy. Miasto Auszpurg odtąd utrzymywać powinno na załodze 6 t. żołnierza. Francuzi zachowują się spokojnie w dawnych stanowiskach; jeżeli niektóre dywizye ruszone były, stało się dla niedostatku furazów lub żywności po miejscach niektórych; żaden jeszcze regiment nie poszedł ku Renowi z naszej strony; owszem widzieliśmy niedawno kilkaset nowozaciężnych młodzieńców z Ulm idących do Braunau; Marszałek Lefebvre jutro miał wyniść z Darmstadu; wielorakie są pogłoski o nim; raz mówiono, że powróci na brzeg lewy Renu; powtóre że do Włoch jest przeznaczony; trzecia powieść do wiary niepodobna prawie, że z dywizjami Augereau i Bernadotte ma ciągnąć do Indyi drogą lądową. W arsenałach swoich Bawarczykowie pracują z wielkim pośpiechem. Minister Berthier ma opuścić naszą stolicę d. 22; z Ulm do Auszpurga niedawno przeszła dywizya gesndarmów. Inżynierowie Francuzcy nie przestają burzyć szanice, okopy, wszelkie twierdze przez G. Makc w r. 1805 w Ulm zrobione; obywatele codzień dawać muszą pewną liczbę pomocników.